

Strandsonen refererer til et område langs kystlinjen som er underlagt spesielle reguleringer og begrensninger når det gjelder utvikling, bygging og bruk av eiendom. Formålet med disse restriksjonene er å beskytte strandsonens natur- og landskapsverdier, samt sikre allmennhetens rettigheter til fri ferdsel langs kysten.

I Norge reguleres strandsonen av Plan- og bygningsloven (PBL) § 11-7. Denne bestemmelsen fastsetter at kommunene skal sørge for at arealbruken i strandsonen ikke kommer i konflikt med verneverdiene eller allmennhetens interesser. Kommunene kan derfor vedta egne planbestemmelser for å ivareta hensynet til strandsonevern.

Strandsonevern innebærer blant annet krav om minstebredde på offentlig gangvei langs sjøen, forbud mot oppføring av bebyggelse innenfor en viss avstand fra sjøkanten (strandgrensen), samt krav om dispensasjon fra kommunale myndigheter før man kan igangsette tiltak eller endre bruken av eksisterende bebyggelse i dette området.

Det er viktig å være klar over at strandområder også kan ha ulike vernestatus etter lovgivningen - noen strender vil være fredet naturreservater mens andre vil kunne tillate mer aktivitet som fiske eller bading uten særlige begrensninger.